

सम्पन्न आत्मा सदा स्वयं र सेवाबाट सन्तुष्ट

आज दूर देशवासी बच्चाहरू सँग मिल्नको लागि बच्चाहरूको साकारी लोकमा साकारको आधार लिएर बच्चाहरूलाई तथा यस साकारी पुरानो दुनियाँलाई देखिरहनु भएको थियो। पुरानो दुनियाँ अर्थात् हलचलको दुनियाँ। बापदादा हलचलको दुनियाँको रौनक देखेर बच्चाहरूको अचल स्थितिलाई देखिरहनु भएको थियो। यी सबै हलचलका दृश्य साक्षी भएर हेर्छन्! खेलमा यी दृश्यहरूले अझ आफ्नो अचल स्वीट होम र आफ्नो निर्विघ्न स्वीट राजधानी याद दिलाउँछन्। स्मृति आउँछ कि हाम्रो घर, हाम्रो राज्य के थियो र अब पनि के राज्य आउनेवाला छ र घर जानेवाला छौं। आज बापदादा यो दृश्य देखेर रूहरिहान गरिरहनु भएको थियो। यो सबै हलचलको दुनियाँमा बसेर, यो दृश्य देख्नु पनि कहिलेसम्म? ब्रह्मा बाबालाई, बच्चाहरूका यो अलिकति सहन गर्ने दृश्य देखेर दिलमा आउँछ कि अहिलेदेखि सबैलाई वतनमा बोलाऊँ। यो कुरा मनपर्छ? उड्न सक्छौ? कुनै डोरी आदि त बाँधिएको छैन? कुनै पनि प्रकारका लगावले पखेटा कमजोर त छैन? लगावले पखेटा कहाँ टाँसिएको त छैन? अहिले यस्तो तयारी गरेका छौ? बापदादा त सेकेण्डमा उड्नुहुन्छ तर तिमी तयारी गर्दा-गर्दै रहन पुग्यौ भने! तयार त होऊ न! पहिला त दुई कुरा आफूसँग सोध्नुपर्छ—

१) एक त सम्पूर्ण स्वतन्त्र आत्मा हौं? आफ्नो पुरुषार्थको गति देखि आफू आफैँसँग सन्तुष्ट छौं? आफ्नो सन्तुष्टताको साथ-साथै स्वयंको श्रेष्ठ स्थितिको सर्व सम्पर्क भएका आत्माहरूबाट सन्तुष्टताको जवाफ मिल्दछ।

२) दोस्रो कुरा सेवामा स्वयंसँग सन्तुष्ट छौं? यथार्थ शक्तिशाली विधिको प्रतिफल सिद्धि प्राप्त भइरहेको छ? आफ्नो राज्यको विविध प्रकारका आत्माहरूलाई जस्तो राज्य अधिकारी, रोयल फेमलीको अधिकारी, रोयल प्रजाको अधिकारी र साधारण प्रजाको अधिकारी, सर्व प्रकारको आत्माहरूलाई संख्या अनुसार तयार गरेका छौ? गराउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ तर निमित्त गर्नेवाला बच्चाहरूलाई बनाउनु हुन्छ किनकि कर्मको फल प्रारब्ध मिल्दछ। निमित्त कर्म बच्चाहरूले नै गर्नु छ। सम्बन्धमा ब्रह्मा बाबाको साथ-साथ बच्चाहरू आउनु छ। बाबा त न्यारा र प्यारा नै रहनुहुनेछ। त्यसैले यस्तो चेकिंग गरेर फेरि भन तयार छौ? कार्यलाई आधामा त छोड्नु भएन नि! अनि विना सम्पन्नताको आत्मा कर्मातीत भएर बाबाको साथ जान सक्दैन। समान भएका नै साथ जानेछन्। जानु त साथ छ वा पछाडि-पछाडि आउने हो! शिवको जन्तीमा त आउनु छैन नि! अब भन तयार छौ? वा सोचिरहेका छौ कि छु मन्त्रको केही खेल भइहालोस्। शिव मन्त्र नै छु मन्त्र हो। त्यो त मिलेको छ नि! ब्रह्मा बाबालाई धेरै चिन्ता थियो कि बच्चाहरूलाई तकलीफ न भएको होस्। तकलीफ भयो वा मनोरंजन भयो? (आज धेरै पानी परेको कारण टेन्ट आदि सबै झरिहाल्यो) टेन्ट हल्लियो वा दिल पनि हल्लियो? दिल त बलियो छ नि। के होला, कसरी जान्छौं, यो हलचल त छैन नि? केही त नयाँ कुरा पनि हेर न! आबूको मनसुन तिमीले त कहिल्यै देख्दैनौ। यो पनि अलिकति अनुभव भइरहेको छ। पहाडहरूको झरी पनि देख्नु पर्छ नि। यो पनि एक रमणिक दृश्य देख्यौ। चाँडो भाग्ने संकल्प त आउँदैन नि। यो पनि राम्रो छ जुन अन्तिम दिनमा तूफान आएको छ। कुनै नयाँ समाचार त गएर सुनाउने छौ नि के-के देख्यौ। सुनाउने समाचारमा रमणिकता त आउनेछ नि! त्यसो त सबै अचल छन्। अब त धेरै कुरा

हुनु छ। यो त केही पनि होइन। यी पनि तत्त्वहरूका परिवर्तनका निशानीहरू हुन्। यसलाई देखेर जसरी तत्त्वहरूका गति तीव्र गइरहेको छ, त्यस्तै स्व-परिवर्तनको गति पनि तीव्र होस्। अच्छा।

यस्ता सदा स्व-परिवर्तनमा तीव्रगतिले चल्नेहरू, स्वको सम्पूर्णताबाट सेवाको कार्यलाई सम्पन्न गर्नेहरू, सदा साक्षीपनको स्थितिमा स्थित रहेर हलचलको पार्टलाई पनि रमणिक पार्ट सम्झेर अचल भएर देख्नेहरू, यस्ता सदा शक्तिशाली श्रेष्ठ आत्माहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बापदादालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

पार्टीहरू सँग अव्यक्त बापदादाको भेटघाटः—

१) सदा साक्षीपनको स्थितिमा स्थित रहँदै ड्रामाको हर दृश्यलाई हेर्दछौ? साक्षीपनको स्थिति सदा ड्रामाको भित्र हीरो पार्ट खेलनमा सहयोगी हुन्छ। यदि साक्षीपन छैन भने हीरो पार्ट खेलन सक्दैनौ। हीरो पार्टधारीबाट साधारण पार्टधारी बन्न पुग्छौ। साक्षीपनको अवस्थाले सदा नै डबल हीरो बनाउँछ। एक हीरा समान बनाउँछ भने दोस्रो हीरो पार्टधारी बनाउँछ। साक्षीपन अर्थात् देहबाट न्यारा, आत्मा मालिकपनको स्थितिमा स्थित रहोस्। देहबाट पनि साक्षी, मालिक। यस देहबाट कर्म गराउनेवाला, गर्नेवाला होइन। यस्तो साक्षी स्थिति सदा रहन्छ? साक्षी स्थितिले सहज पुरुषार्थको अनुभव गराउँदछ? किनकि साक्षी स्थितिमा कुनै पनि प्रकारको विघ्न वा अष्टयारो आउन सक्दैन। यो हो मूल अभ्यास। यही साक्षी स्थितिको पहिलो र अन्तिम पाठ हो किनकि अन्तिममा जब चारैतर्फ हलचल हुन्छ, तब त्यस समय साक्षी स्थितिबाट नै विजयी बन्दछौ। त्यसैले यही पाठ पक्का गर। अच्छा।

२) सदा आफूलाई संगमयुगी श्रेष्ठ आत्माहरू सम्झन्छौ? संगमयुग श्रेष्ठ युग हो, परिवर्तन युग हो, आत्मा र परमात्माको मिलन मेलाको युग हो। यसरी संगमयुगको विशेषतालाई सोचेमा कति छन्। यिनै विशेषताहरूको स्मृतिमा रहेर समर्थ बन। जस्तो स्मृति उस्तै स्वरूप स्वतः बन्न जान्छ। त्यसैले सदा ज्ञानको मनन गरिराख। मनन गर्नाले शक्ति भरिन्छ। यदि मनन गर्दैनौ, मात्र सुन्छौ सुनाउँछौ भने शक्ति स्वरूप होइन सुनाउनेवाला स्पीकर बन्दछौ। तिमी बच्चाहरूका मननको चित्र भक्तिमा देखाइएको छ। कसरी मनन गर्ने, त्यो चित्र याद छ! विष्णुको चित्र देखेका छैनौ? आरामले पल्टिएका छन् र मनन गरिरहेका छन्, स्मरण गरिरहेका छन्। स्मरण गरेर मनन गरेर हर्षित भइरहेका छन्। तब यो कसको चित्र हो? शैय्या हेर कस्तो छ! साँपलाई शैय्या बनाइदिए अर्थात् विकार अधीन हुन गए। त्यसको माथि सुतेका छन्। तलको चीज अधीन हुन्छ, माथि मालिक हुन्छ। मायाजित बनेमा निश्चिन्त। मायासँग हार खाने, युद्ध गर्ने कुनै चिन्ता छैन। त्यसैले निश्चिन्त र मनन गरेर हर्षित भइरहेका छन्। यस्तै आफूलाई हेर मायाजित बनेका छौ! कुनै पनि विकारले आक्रमण नगरोस्। दिनहुँ नयाँ-नयाँ प्वाइन्ट स्मृतिमा राखेर मनन गरेमा धेरै मजा आउनेछ, मौजमा रहनेछौ किनकि बाबाले दिएको खजाना मनन गर्नाले आफ्नो अनुभव हुन्छ। जस्तो भोजन पहिला अलग हुन्छ, खानेवाला अलग हुन्छ। तर जब पचाएपछि त्यही भोजन रगत बनेर शक्तिको रूपमा आफ्नो बन्न जान्छ। त्यस्तै ज्ञान पनि मनन गर्नाले आफ्नो बन्न जान्छ, आफ्नो खजाना हो— यो महसुसता हुनेछ।

३) सबै आफूलाई सदा श्रेष्ठ आत्मा सम्झन्छौ? श्रेष्ठ आत्मा अर्थात् हर संकल्प, बोली र कर्म सदा श्रेष्ठ होस् किनकि साधारण जीवनबाट निस्केर श्रेष्ठ जीवनमा आयौ। कलियुगबाट निस्केर संगमयुमा आयौ। जब युग बदलियो, जीवन बदलियो, त्यसै जीवन बदलियो अर्थात् सबै कुरा बदलियो। यस्तो परिवर्तन आफ्नो जीवनमा देख्दछौ? कुनै पनि कर्म, चालचलन साधारण व्यक्तिहरूका जस्तो नहोस्। ती हुन् लौकिक र तिमी अलौकिक। त्यसैले अलौकिक जीवन भएका लौकिक आत्माहरू भन्दा भिन्नै हुन्छन्। संकल्पलाई पनि चेक गर कि साधारण छ वा अलौकिक छ? साधारण छ भने साधारणलाई चेक गरेर परिवर्तन गरिदेऊ। जस्तो कुनै चीज अगाडि आउँछ भने चेक गर्छौ यो खान योग्य छ, लिन योग्य छ, यदि हुँदैन भने लिँदैनौ, छोडिदिन्छौ नि! त्यस्तै कर्म गर्नुभन्दा पहिला कर्मलाई जाँच गर। साधारण कर्म गर्दा-गर्दै साधारण जीवन बन्न जानेछ फेरि त जस्तो दुनियाँवाला त्यस्तै तिमी पनि त्यसमा मिसिन पुग्नेछौ। न्यारा लाग्ने छैनौ। यदि न्यारापन छैन भने बाबाको प्यारो पनि छैनौ। यदि कहिले-कहिले सम्झन्छौ कि हामीलाई बाबाको प्यार अनुभव भइरहेको छैन भने सम्झ कहिले न्यारापनमा कमी छ, कहिले लगाव छ। न्यारा बनेका छैनौ तब बाबाको प्यार अनुभव हुँदैन। चाहे आफ्नो देहसँग, चाहे सम्बन्धसँग, चाहे कुनै वस्तुसँग... स्थूल वस्तु पनि योग टुटाउनको लागि निमित्त बन्न जान्छ। सम्बन्धमा लगाव हुँदैन तर खाने वस्तुमा, लगाउने वस्तुमा लगाव होला, कुनै सानो चीजले पनि धेरै ठूलो नोक्सान गरिदिन्छ। त्यसैले सदा न्यारापन अर्थात् अलौकिक जीवन। जस्तो तिनले बोल्छन्, चल्छन्, गृहस्थीमा रहन्छन् यस्तै तिमी पनि रहन्छौ भने अन्तर के भयो! त्यसैले आफूले आफैँलाई हेर कि परिवर्तन कति गरेका छौ! चाहे लौकिक सम्बन्धमा बुहारी हौ, सासु हौ, तर आत्मालाई देख। बुहारी होइन, आत्मा हो। आत्मा देख्नाले वा तो खुशी हुन्छ वा दया आउँछ। यो आत्मा विचारी परवश छ, अज्ञानमा छ, अन्जानमा छ। म ज्ञानवान आत्मा हुँ भने त्यस अन्जान आत्मा माथि रहम गरेर आफ्नो शुभ भावनाले बदलिएर देखाउनेछु। आफ्नो वृत्ति, दृष्टि परिवर्तित चाहिन्छ। नत्र भने परिवारमा प्रभाव पर्दैन। त्यसैले वृत्ति र दृष्टि बदलिनु नै अलौकिक जीवन हो। जुन काम अज्ञानीले गर्छन् त्यो तिमीले गर्न सक्दैनौ। संगको रंग तिमीलाई नलागोस्। आफूलाई हेर म ज्ञानी आत्मा हुँ, मेरो प्रभाव अज्ञानी माथि पर्छ, यदि पर्दैन भने शुभ भावना छैन। बोल्नाले प्रभाव पर्दैन तर सूक्ष्म भावना जुन हुन्छ त्यसको फल मिल्नेछ। अच्छा।

४) हर कदममा सर्वशक्तिमान् बाबाको साथ छ, यस्तो अनुभव गर्छौ? जहाँ सर्वशक्तिमान् बाबा हुनुहुन्छ वहाँ सर्व प्राप्तहरू स्वतः हुनेछन्। जस्तो बीज छ भने रूख समाहित हुन्छ। यस्ता सर्वशक्तिमान् बाबाको साथ छ भने सदा मालामल, सदा तृप्त, सदा सम्पन्न हुनेछौ। कहिल्यै कुनै कुरामा कमजोर हुँदैनौ। कहिल्यै कसैले गुनासो गर्दैनन्। सदा सम्पन्न। के गर्ने, कसरी गर्ने... यो गुनासो छैन। साथ छ भने सदा विजयी छौ। किनारा गरेमा धेरै लामो लाइन हुन्छ। एक किन ले लामो लाइन बनाइदिन्छ। त्यसैले कहिल्यै किन को लाइन नलागोस्। भक्तहरूका प्रजाको लाइन ठीकै छ लागोस् तर किन को लाइन लगाउनु भएन। यस्तो सदा साथ रहनेवाला जानेछन् पनि साथै। सदा साथ छौं, साथ रहनेछौं र साथ जानेछौं यही पक्का प्रतिज्ञा हो नि। धेरै समयको कमीले अन्त्यमा धोखा दिनेछ। यदि कुनै पनि कमीको डोरी रहेमा उड्न सक्नेछैनौ। त्यसैले सबै डोरीहरूलाई चेक गर। बस बोलावट भयो, समयको सिटी बज्यो र हिँडिहाल्यो। हिम्मत बच्चाको मदत बाबाको। जहाँ बाबाको मदत छ वहाँ कुनै मुश्किल कार्य छैन। भइ नै सकेको छ।

५) सदा आफूलाई मास्टर सर्वशक्तिमान् अनुभव गर्छौं? यस स्वरूपको स्मृतिमा रहनाले हर परिस्थिति यस्तो अनुभव हुनेछ जस्तो परिस्थिति होइन, एक साइडसीन हो। परिस्थिति सम्झनाले डराउँछन् तर साइडसीन अर्थात् बाटोको दृश्य हुन् भने सहज नै पार गरिहाल्छौ किनकि दृश्यहरूलाई देखेर खुशी हुन्छ, आत्तिदैनौ। त्यसैले विघ्न, विघ्न होइन विघ्न अगाडि बढ्ने साधन हो। परीक्षाले क्लास अगाडि बढाउँछ। त्यसैले यी विघ्न, परिस्थिति, परीक्षा अगाडि बढाउनको लागि आउँछन्, यस्तो सम्झिन्छौ नि! कहिले कुनै कुरा सोच्छन्— यो के भयो, किन भयो? तब सोचनमा पनि समय जान्छ। सोच्नु अर्थात् रोकिनु। मास्टर सर्वशक्तिमान् कहिल्यै रोकिदैनन्। सदा आफ्नो जीवनमा उड्ती कलाको अनुभव गर्छन्।

६) वरदाता बाबाद्वारा सर्व वरदान प्राप्त भयो? बाबाद्वारा सबैभन्दा मुख्य वरदान कुनचाहिँ मिल्यो? एक त सदा योगी भव र दोस्रो पवित्र भव। त्यसैले यी दुवै विशेष वरदान सदा जीवनमा अनुभव गर्छौं? योगी जीवन बनाइसक्यौ वा योग लगाउनेवाला योगी हौ? योग लगाउनेवाला योगी दुई चार घण्टा योग लगाउँछन् फेरि समाप्त। तर योगी जीवन अर्थात् निरन्तर। त्यसैले निरन्तर योगी जीवन होस्। त्यस्तै पवित्र भवको वरदान मिलेको छ। पवित्र भवको वरदानले पूज्य आत्मा बन्यौ। त्यसैले शक्ति स्वरूप र पवित्र पूज्य स्वरूप दुवै बन्यौ नि। सदा पवित्र रहन्छौ? कहिले-कहिले त होइन। किनकि एक दिन पनि कोही अपवित्र बनेमा अपवित्रताको लिस्टमा आउनेछौ। के पवित्रताको लिस्टमा छौ? कहिल्यै क्रोध त आउँदैन? क्रोध वा मोहको आउनु यसलाई पवित्रता भनिन्छ? मोह अपवित्रता होइन त? यदि नष्टोमोहा बन्दैनौ भने स्मृति स्वरूप पनि बन्न सक्दैनौ। कुनै पनि विकार आउन नदिनु। जब कुनै पनि विकारलाई आउन दिदैनौ तब भनिनेछ पवित्र र योगी भव!

बापदादा सबै बच्चाहरूबाट आशा राख्नुहुन्छ, हर बच्चालाई दृढ संकल्प गर्नु छ, व्यर्थ सोच्ने छैनौं, व्यर्थ गर्ने छैनौं, व्यर्थको बिमारीलाई सदाको लागि समाप्त गर्नेछौं। यही एक दृढ संकल्पले सदाको लागि सफलतामूर्त बनाइदिन्छ। सदा सावधान रहनु छ अर्थात् व्यर्थलाई खतम गर्नु छ। अच्छा— ओम् शान्ति।

वरदान:- दिव्य बुद्धिद्वारा दिव्य सिद्धिहरूलाई प्राप्त गर्ने सिद्धि स्वरूप भव

जस्तो समय त्यस्तै विधिले दिव्य बुद्धिलाई प्रयोग गरेमा सर्व सिद्धिहरू तिम्नो मुठ्ठीमा हुन्छन्। सिद्धि कुनै ठूलो कुरा होइन केवल दिव्य बुद्धिको सफाई हो। जस्तो आजकलका जादुगरले हातको सफाई देखाउँछन्, यो दिव्य बुद्धिको सफाईले सर्व सिद्धिहरूलाई मुठ्ठीमा गरिदिन्छ। तिमी ब्राह्मण आत्माहरूले सबै दिव्य सिद्धिहरू प्राप्त गरेका छौ त्यसैले तिम्नो मूर्तिहरूद्वारा आजसम्म पनि भक्तहरू सिद्धि प्राप्त गर्नको लागि जान्छन्।

स्लोगन:- जो सँग सर्वशक्तिमान् बाबाका सर्वशक्तिहरू छन् तिनको हार कहिल्यै हुन सक्दैन।